

Névadónkról



Tüskés Tibor Szántódon született 1930. június 30-án. A nagykanizsai Állami Elemi Népiskola elvégzése után 1948-ban a piarista gimnáziumban érettségizett. Magyar-történelem szakos tanári diplomáját a Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán szerezte 1952-ben. Pályáját Dombóváron kezdte, a Gögös Ignác (ma Illyés Gyula) Gimnáziumban. („*Ott kezdtem tanítani, osztályfőnök, kollégiumi nevelő voltam, irodalmat, történelmet, még biológiát is tanítottam. Tíz év alatt nem tanultam annyit, mint abban a pályakezdő évben.*”)

1953-1973 között a pécsi Janus Pannonius Gimnázium tanára, már tanári munkája mellett is élénk kulturális szervezőmunkát folytatott, számtalan könyv, tanulmány, cikk szerzője volt. 1959-1964 között a modern magyar irodalom egyik legfontosabb orgánumának, a Jelenkornak volt első, igazán meghatározó főszerkesztője. 1963-tól a Magyar Írószövetség tagja, tíz éven át a kritikai szakosztály vezetőségi tagja, 1971-től a Művészeti Alap, 1985-től a Berzsenyi Dániel Társaság tagja. 1987 óta a Janus Pannonius Társaság tiszteletbeli elnöke. 1973-tól mintegy másfél évtizeden keresztül munkatársa volt előbb a Pécsi Városi Könyvtárnak, majd a Baranya Megyei Könyvtárnak. Saját szavai szerint itt talált „menedéket” a támadások ellen.

Munkássága nyomán ez a jótékony menedék irodalmi, tudományos műhellyé fejlődött, amelyben persze hasonlóan nagy jelentősége volt a szintén idekerült barátjának, Csorba Győzőnek is. Igazából sosem szűnt meg szerkesztő lenni, amit utóbb az is bizonyított, hogy 1985-ben az ő vezetésével indult útjára az akkori Baranya Megyei Könyvtáron belül a Pannónia Könyvek sorozat, majd a rendszerváltás után elvállalta a Somogy című irodalmi lap főszerkesztését. Mindeközben hihetetlenül termékeny volt irodalom- és kultúrtörténészként is. Fontos és alapos monográfiákat írt kedves szerzőiről, többek között Kodolányi Jánosról, Nagy Lászlóról, Pilinszky Jánosról, Illyés Gyuláról, Rónay Györgyről és Veres Péterről. Szervezőmunkájának legékesebb bizonyítéka az a hatalmas levelezési anyag, amit átadott a Petőfi Irodalmi Múzeumnak. Élete utolsó két évében a Magyar Írószövetség Dél-Dunántúli Csoportjának tiszteletbeli elnökeként továbbra is Pécs irodalmi életét szervezte lelkesen, új és új ötletektől vezérelve. 2009. november 11-én hunyt el.

Kitüntetései

- József Attila-díj (1976)
- Rippl-Rónai-díj (1979)
- Janus Pannonius-díj (1981)
- Pro Literatura-díj (1994)
- Arany János-díj (1998)
- Pro Civitate Pécs (2000)
- Baranya Megye Díszpolgára (2005)
- Szabó Zoltán-díj (2002)
- Nagykanizsa Város Díszpolgára (2009)

Főbb művei

- Vallomás a városról (1970)
- Pécs irodalmi emlékhelyei (1971)
- Így élt Zrínyi Miklós. Móra, (1973)
- Testvérmúzsák (1979)
- Szülőföldünk, a Dunántúl (1980)
- Utak Európába (1985)
- Az exponált idő (2000)